

Lucie Košnarová, *Španělské podnikatelské subjekty na českém trhu*, České Budějovice 2010, 55 s. (bakalářská práce Ústavu romanistiky FF JU).

Posudek oponenta bakalářské práce

Práce Lucie Košnarové se zabývá působením španělských podnikatelských subjektů na českém trhu, a to do srpna roku 2009. Svůj výklad autorka rozdělila do tří kapitol. V první části (s. 2-4) se věnuje historii česko-španělských vztahů od známé mise kordóbského Žida Ibrahima Ibn Jakúba v 10. století až po současnost. V druhé, dle mého soudu nejcennější části bakalářské práce (s. 5-12) přináší důkladnou analýzu současných česko-španělských obchodních vztahů. Vychází přitom především z internetové databáze agentury Czechinvest a portálu www.oficianscomerciales.es. Na základě těchto zdrojů zjistila, že v roce 2009 působilo na českém trhu úctyhodných 65 španělských podnikatelských subjektů, které přibližuje jak z hlediska sektoru jejich působnosti, tak i z hlediska jejich zastoupení v jednotlivých krajích České republiky. Je jen škoda, že se nepokusila takto získané údaje konfrontovat s postavením podnikatelských subjektů některých dalších evropských zemí. V poslední části práce (s. 12-41) přináší charakteristiku devíti vybraných španělských společností (např. Indra Sistemas S.A., Telefónica S.A., či Fagor Electrodomésticos).

K práci mám několik výhrad. Předně pochybuji o smysluplnosti zařazení části věnované vývoji česko-španělských vztahů. Toto téma je natolik složité, že jej nelze ani v obrysech podat na třech stránkách textu. Snaha o vystižení alespoň hlavních mezníků česko-španělských vztahů vedla autorku ke zkratkovitosti, nepřesnosti a na několika místech také k hrubým omylům. Například do Salamanky se čeští studenti vydávali i po založení Karlovy Univerzity, a tedy nejen ve 13. století a na počátku 14. století, jak uvádí autorka (s. 2), Přemysl Otakar II. podporoval snahy Alfonse X. Moudrého o získání císařské koruny, nikoliv koruny francouzské (s. 2), v 18. století vymřela španělská větev habsburského rodu, nikoliv větev rakouská (!). Problematický se mi jeví také pojem česko-němečtí šlechtici (s. 2). Řada důležitých událostí na poli česko-španělských vztahů ve stručné kapitole přirozeně chybí. Jiným, méně podstatným je zde naopak věnována přehnaná pozornost (např. překladatelské počiny v 19. století). Celkově vzato, rozumím snaze Lucie Košnarové připravit určitý úvod, ke svému následujícímu výkladu, způsob, jakým tak učinila se mi však nezdá příliš šťastný. Domnívám se, že by bylo mnohem užitečnější, pokud by svůj výklad omezila pouze na vývoj česko-španělských obchodních vazeb.

Dílí připomínky mám rovněž ke způsobu citací. Autorka používá jen velmi zřídka odkazů na zdroje a činí tak nejednotným způsobem. Zatímco někde cituje zdroj za pomoci poznámky pod čarou, jinde tak činí přímo v textu. Přestože je práce psaná čtivým jazykem a věty jsou přesně formulované, autorka se nevyhnula některým gramatickým chybám. Nechápu především používání velkých písmen pro slova jako potraviny, chemikálie, živočišné oleje (s. 11). Zaráží mě rovněž používání „ich formy“ výkladu namísto mnohem obvyklejší 3.os. jč., resp. 1.os.mn.č.

Závěrem: Především kapitola *Současný stav česko-španělských obchodních vztahů* bakalářské práce Lucie Košnarové obsahuje zajímavé a v mnoha ohledech nové informace o působení španělských podnikatelských subjektů na českém trhu. V dalších částech práce bohužel naprosto převládá popisná složka nad složkou interpretační. První kapitola přitom obsahuje velké množství chyb. Práci doporučuji k obhajobě a navrhuji ji klasifikovat stupněm „velmi dobře“.

České Budějovice 14. 6. 2010

Mgr. Pavel Marek, Ph.D.